

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1522201245
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1522201245.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: D. D., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matky - J. H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: T. XXXX/XX, U., zastúpená JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, so sídlom: Klincová 35, Bratislava, a otca - Z. U. D., R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: T. XXXX/XX, U., zastúpený: Niku & partners, s. r. o., so sídlom: Prokopa Veľkého 51, Bratislava, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 06. apríla 2022, č.k. 12P/28/2022-44, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 06. apríla 2022, č.k. 12P/28/2022-44, v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 06.04.2022, č.k. 12P/28/2022-44 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal úpravy styku s maloletou. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že návrhom zo dňa 04.03.2022, doručeným súdu prvej inštancie elektronickými prostriedkami s autorizáciou podľa osobitného predpisu dňa 08.03.2022, žiadal otec súd o nariadenie neodkladného opatrenia tohto znenia: „H. K. Y. Y. Y. J. D. D., Q.. XX.XX.XXXX T. R. X. W. T. I. T. Č. K. XX.XX F.. D. XX.XX F.. G. T. Š.W. T. Č. K. XX.XX F.. D. XX.XX F.. G. T. Q. X. W. T. I. T. Č. K. XX.XX F.. D. XX.XX F.. G. T. Č. K. R. K. XX.XX F.. D. Y. D. XX.XX F.. Y. W., Ž. J. R. U. Š. M.Z., X. J. Q. G. T. R. Q. J. T. W. M., N. R. D. R. T., Č.Z. Y. U. J. R. U. J. G. J. K. J. J. U. U. J. R. S. Š. R. T. Š. N. XXXX/XXXX H. K. K. Y. Y. Y. J. D. D.Č., Q.. XX.XX.XXXX G. T. Č. K. R. D. Š. T. U. R. M. S. Š. R. K. XX.XX F.. D. X.X.XXXX D. XX.XX F.. Y. W., Ž.P. K. Y. R. J. T. Š. M., X. J. Q. G. K. J. T. J. H. U.. J. Y. I. R. J. D. D., Q.. XX.XX.XXXX N. R. na Y. Y. K. G. R. J. T. Č. I. na N. Y. K. Y. J. T. Š. M., X. J. Q., za Ú. H. K. K. Š. M., X. J.Á. Q..“.

X. V návrhu otec uviedol, že súd prvej inštancie v konaní na návrh matky o uloženie výchovného opatrenia nariadil výchovné opatrenie, ktorým maloletej D., ako i obom rodičom uložil povinnosť podrobiť sa odbornému sociálno-psychologickému poradenstvu v občianskom združení TENENET, o. z., so sídlom: Oravská 3083/4, Senec /ďalej len „TENENET“/ za účelom napr. zlepšenia komunikácie rodičov pri výchove dieťaťa, zlepšenia prípravy matky na stretnutia D. s otcom, upevnenia vzťahu otca s maloletou, prípravy rodičov na stretnutie pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa. Dňa 20.01.2022 bolo na pôde Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave vyhodnotené, že realizované výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel. Počas neho podľa otca nedošlo k žiadnemu zabezpečeniu reálneho trávenia jeho času s maloletou, bez prítomnosti matky, ktorá neustále trvala na svojej prítomnosti, nikdy nedošlo k reálnemu odovzdaniu dcéry od matky otcovi, či už samotnou matkou alebo treťou osobou a na pôde občianskeho združení TENENET nedošlo ani k jednému spoločnému stretnutiu otca a maloletej. Matka rovnako odmietala preberanie dcéry otcom priamo zo školského zariadenia. Nariadené výchovné

opatrenie tak nemalo žiaden efekt, ani vo vzťahu k možnej dohode medzi rodičmi o trávení vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin 2021/2022 a ani vo vzťahu k dohode rodičov o realizácii styku maloletej s otcom, počas bežného školského týždňa a jej preberaní priamo v školskom zariadení. Ďalej otec poukázal na tú skutočnosť, že maloletá začala od 01.09.2021 navštevovať Spojenú školu Svätej rodiny, pričom matka sa zamestnala v rovnakej budove, v ktorej sídli táto základná škola, a to aj napriek tomu, že sľúbila, že sa tu nezamestná. Urobila tak aj v minulosti s cieľom maloletú kontrolovať. Otec tiež uviedol, že v konaní o rozvod manželstva v rámci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej súhlasil so zverením maloletej D. do osobnej starostlivosti matky a aj s neupravením jeho styku s tým, že dúfal, že ukončením súdnych konaní sa matka upokojí a bude ochotnejšia podporovať jeho vzťah s maloletou. Matka však ani pod vplyvom odborného poradenstva nie je ochotná zmeniť svoj postoj k otázke zabezpečenia styku otca s maloletou a nerešpektuje jeho osobu v roli otca. Opakované prosby o pomoc kolízneho opatrovníka či organizácie TENENET, aby došlo k dohode medzi rodičmi bez nutnosti iniciovania súdneho konania boli márne, nakoľko matka dňa 20.01.2022 na stretnutí zotrvala na svojej požiadavke, aby sa styk otca s dcérou realizoval výlučne za jej prítomnosti. Otec rešpektoval požiadavku matky a pár stretnutí prebehlo za jej prítomnosti, pričom maloletá po pár minútach odmietala takéto formy stretnutia. Rovnako je problematické aj preberanie maloletej zo školského zariadenia, a preto otec daný problém riešil v škole, ktorú maloletá navštevuje. Tá aktuálne prijíma vhodné opatrenia, aby oddelili matku od maloletej v čase, kedy si ju otec preberie na styk. Škola však trvá na súdnom rozhodnutí, resp. dohode rodičov, pretože bez toho nie je kompetentná otcovi dcéru odovzdať, a preto otcovi odporučila podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom takéto odporúčenie adresoval otcovi opakovane aj kolízny opatrovník. Otec tak nemá v súčasnosti zabezpečený žiadny kontakt s maloletou D., ktorá je neustále pod vplyvom a kontrolou matky a bez rozhodnutia súdu nie je možné zabezpečiť akékoľvek zlepšenie situácie v rodine v prospech maloletej. Všetky otcovi dostupné prostriedky na riadne usporiadanie vzťahov bez zásahu súdu boli neúspešné, a preto sa na súd obracia so svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec poukazuje na to, že má s maloletou vybudovaný vzťah, keď sa nachádza v jeho prítomnosti bez škodlivého vplyvu matky a je schopná s ním tráviť normálny a bezproblémový kontakt zastáva názor, že vznikla potreba neodkladnej úpravy rodinných pomerov, aby nedošlo k ďalšiemu poškodzovaniu vzťahu otca s dcérou v dôsledku konania matky, a to nariadením neodkladného opatrenia, ktorým by bolo možné aspoň na istý čas zastabilizovať čas a trvanie ich styku a aj miesto preberania maloletej D.. Vzhľadom k tomu, že otcovi nebolo zo strany matky umožnené tráviť s dcérou žiadne školské prázdniny a sviatky a to už dlhodobo, otec prostredníctvom tohto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia práve v dôsledku plynutia času a blížiacich sa letných školských prázdnin, žiada súd o neodkladnú úpravu aj počas letných školských prázdnin v roku 2022. Na preukázanie svojich tvrdení otec predložil vyhodnotenie plánu sociálnej práce zo dňa 19.01.2022 a emailovú komunikáciu s kolíznym opatrovníkom a matkou maloletej.

4. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že na súde prvej inštancie boli ohľadne maloletej vedené viaceré súdne konania. Rozsudkom súdu prvej inštancie č.k. 20P/32/2019-541 zo dňa 12.05.2021 súd rozviedol manželstvo rodičov maloletej a schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, zastupovaním a spravovaním jej majetku boli poverení obaja rodičia, otec sa zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 180,- € mesačne a styk otca s maloletou nebol súdom upravený. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.06.2021. Následne súd prvej inštancie uznesením č.k. 20P/256/2020-121 zo dňa 01.06.2021 nariadil výchovné opatrenie, ktorým rodičom i maloletej uložil povinnosť podrobiť sa odbornému sociálno-psychologickému poradenstvu v občianskom združení TENENET, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov pri výchove dieťaťa a vzájomnej akceptácie sa rodičov ako rodičov, zlepšenia prípravy matky na stretnutia D. s otcom, dosiahnutia reálneho odovzdania maloletej D. matkou otcovi, upevnenia vzťahu otca s dieťaťom, úpravy rodinných a sociálnych pomerov dieťaťa s otcom, podporenia obnovy a rozvoja rodičovských zručností, prípravy rodičov na stretnutie pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa, nadobudnutia rodičovských kompetencií v oblasti rešpektovania roli druhého rodiča v živote maloletej D. a s tým súvisiaceho zabezpečenia pravidelného a nerušeného stretávania sa otca s dieťaťom. Výchovné opatrenie malo byť realizované v rozsahu 20 hodín samostatného poradenstva otcovi, v rozsahu 20 hodín samostatného poradenstva matke, následne sa rodičia mali podrobiť spoločnému poradenstvu v rozsahu 20 hodín, a následne spoločnému poradenstvu za osobnej účasti maloletej D. v rozsahu 20 hodín. Rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 25.06.2021 a právoplatnosť dňa 12.07.2021. Aktuálne nie je vedené žiadne iné súdne konanie ohľadne maloletej.

5. Zo správ Občianskeho združenia TENENET o realizovaní výchovného opatrenia vyplýva, že rodičia boli spočiatku pozitívne nastavení na spoluprácu, matka maloletej mala záujem vyriešiť situáciu a upevniť vzťah otca s maloletou. Počas augusta 2021 matka sa viackrát snažila kontaktovať otca

maloletej za účelom ich stretnutia, no otec nemal záujem o stretnutie s maloletou za prítomnosti matky. Následne bola uskutočnená prípadová konferencia na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, nakoľko rodičia nevedeli dospieť ku kompromisu ohľadne stretávania sa s maloletou. Počas ďalších stretnutí rodičia medzi sebou stroho a útočne komunikovali, nevedeli nájsť spoločný kompromis, ktorý by vyhovoval obom stranám. V záverečnej správe zo dňa 31.11.2021 bolo konštatované, že maloletá otca odmieta, je v odpore voči jeho osobe, nechce s ním tráviť žiaden čas. Rodičia sú dlhodobo v konflikte, ktorý si nesú z minulosti a ak nezačnú kooperovať a normálne spolu vychádzať maloletá to cíti a vníma veľmi zle a nie je možné aby prišlo k náprave spoločného vzťahu otca a maloletej. Záverom odporučili rodinnú psychoterapiu - otec a dieťa. Mailom zo dňa 22.02.2022 psychologička organizácie TENENET oznámila, že spolupráca s rodinou maloletej D. bola ukončená na základe vyčerpaných hodín z výchovného opatrenia.

6. Otec k návrhu doložil aj vyhodnotenie plánu sociálnej práce zo dňa 19.01.2022 (v zmysle návrhu mal byť správne uvedený dátum 20.01.2022). Počas prípadovej konferencie otec navrhol, že sa chce dohodnúť na odovzdávaní maloletej zo školy a v prípade ak sa nedohodnú podá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka však uviedla, že je dôležité, aby otec rešpektoval jej prítomnosť na ich stretnutiach, počas ktorých je vždy milá, ústretová a vedie dcéru, aby s otcom chcela tráviť čas. Orgán SPODaSK rodičom odporučil, aby sa v záujme maloletej dohodli a neriešili veci ohľadom styku prostredníctvom súdu, ale v prípade, ak nepríde k dohode, je potrebná úprava styku. V závere správy je konštatované, že výchovné opatrenie nariadené súdom nespĺnilo svoj účel.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil článkom 4, ustanovením § 2 ods. 1, § 360 ods. 1, 2 § 361 Civilného mimosporového poriadku a § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vecne tým, že v danej veci neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Predmetom nariadenia neodkladného opatrenia má byť v danom prípade potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov konania týkajúca sa úpravy bežného styku otca s maloletou, podmienok preberania maloletej, ako i úpravy styku počas školských prázdnin v školskom roku 2021/2022 z dôvodu, že otec nemá s maloletou zabezpečený žiadny styk, matka trvá na jej osobnej účasti na stretnutiach a z dôvodu, že výchovné opatrenie nariadené súdom, ktoré malo pomôcť riešiť problémy v rodine nespĺnilo svoj účel. Otec žiada o stretávanie sa so svojou dcérou bez negatívnych a narúšajúcich vplyvov matky, nakoľko nie je podľa neho dôvod na akékoľvek ďalšie podporovanie matky v jej konaní traumatizujúcom výlučne maloletú D..

8. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že neodkladné opatrenie súd vydá vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t.j. keď je priamo ohrozená jeho výživa, alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho preukázania stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie súd nariadi vtedy, ak má preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Úpravou neodkladných opatrení je umožnené urýchlené a pružné riešenie takých situácií, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých detí pôjde v zásade o zásah do takého stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených. V konaní starostlivosti o maloleté deti súdy prihládajú predovšetkým na záujem maloletých detí, rovnako pri rozhodovaní sledujú v prvom rade záujem detí. Na základe vykonaného dokazovania súd v posudzovanom prípade zistil, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželmi, maloletá bola právoplatne zverená do starostlivosti matky, pričom styk otca s maloletou zostal neupravený. Súd prvej inštancie nariadil výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti rodičov i maloletej podrobiť sa odbornému sociálno-psychologickému poradenstvu v zariadení TENENET, za účelom prípravy matky i maloletej na stretnutia s otcom, zlepšenia komunikácie rodičov a podobne, aby bolo zabezpečené pravidelné a nerušené stretávanie sa otca s maloletou. Ako vyplýva zo záverečnej správy TENENETU i orgánu SPODaSK nariadené výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel a maloletá nie je dostatočne pripravená na tak závažný zásah, akým je stretávanie sa s otcom bez prítomnosti matky a navyše s prespaním. Na margo otcových tvrdení je potrebné uviesť, že danú situáciu podľa názoru súdu nie je možné riešiť neodkladným opatrením a nútiť maloletú k realizácii styku, ktorý by mohol narušiť jej psychické zdravie, ale naopak vzhľadom na závery správy TENENETU i orgán kurately je dôvodné postupovať primárne podaním návrhu na predĺženie, resp. zmenu formy výchovného opatrenia (napr. formou

rodinnej psychoterapie), ktorého cieľom by bolo o. i. pripraviť maloletú na styk s otcom (príp. aj bez prítomnosti matky), upevniť ich vzťah a v konečnom dôsledku upraviť rodinné a sociálne pomery dieťaťa s otcom a v neposlednom rade aj zlepšiť prípravu matky na stretnutia maloletej s otcom. Následne, ak bude maloletá pripravená a nebude presadzovať a rešpektovať len názory matky a jej pohľad na spôsoby stretávania sa, súd nevidí dôvod neupraviť styk otca s maloletou aj s prespaním. Nateraz však maloletá (aj vzhľadom na obsah pripojených archívnych spisov, závery znaleckého posudku a na výsledky zrealizovaného výchovného opatrenia) nie je pripravená na styk s otcom v rozsahu, v akom ho otec požaduje. Otec navyše vo svojom návrhu neuvádza, že by sa jeho styk s maloletou vôbec nerealizoval, práve naopak. Otec aj v e-maili adresovanom kolíznemu opatrovníkovi zo dňa 16.01.2022 uvádza, že sa s matkou dohodli na konkrétnych dňoch styku s maloletou, no maloletá ho opakovane posielala preč, hovorila, že bude s maminkou a nechce ani na nátlak matky ísť niekam spoločne. Maloletá sa podľa otca dožadovala len prítomnosti matky (č.l. 9-10). Matka opätovne navrhla otcovi emailom zo dňa 30.01.2022, aby sa stretávali pred jej domom, na ihrisku a následne trávili spolu čas a postupom času by sa matka týchto stretnutí nezúčastňovala (č.l. 7).

9. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s návrhom otca dospel k záveru, že potreba dočasnej úpravy pomerov úpravou styku otca s maloletým dieťaťom neodkladným opatrením preukázaná nebola. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutočností a z tvrdení otca, z obsahu pripojených archívnych spisov vedených ohľadne maloletej, ale i zo správ orgánu SPODaSK i TENENETU a na základe takto zadefinovaného skutkového stavu, nie je potom možné ustáliť zákonné predpoklady, odôvodňujúce okamžitý zásah do pomerov účastníkov formou neodkladného opatrenia, spočívajúcom v úprave styku otca s maloletým dieťaťom. V danom prípade nebolo preukázané ani ohrozenie práv maloletej a ani potreba jej ochrany neodkladným opatrením vzťahujúcim sa len počas letných školských prázdnin školského roku 2021/2022. V danom prípade rodičia prejavujú záujem o úpravu stretávania sa dcéry s otcom, no nevedia nájsť vhodný konsenzus, presadzujú si každý svoje predstavy a nehladia tak na záujem maloletej. Matka musí začať rešpektovať rolu otca v živote maloletej, viesť maloletú k realizovaniu ich styku, podporovať ju v týchto stretnutiach a napomáhať obnoveniu ich vzťahu. Na druhej strane otec, vnímajúc správanie maloletej počas ich styku, jej odmietanie spoločného stretnutia, by mal nateraz ustúpiť a rešpektovať názor matky na realizovanie styku v jej prítomnosti na ihrisku, resp. realizovať preberanie maloletej pred domom matky a tým sa pokúsiť o obnovenie ich vzájomného vzťahu aj za cenu, že na styku bude prítomná i matka.

10. Súd prvej inštancie má za to, že na tomto mieste je vhodné v rámci výchovného pôsobenia súdu apelovať na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletého dieťaťa, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine. Dieťa má právo na starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, ktorú nie je možné podmieňovať splnením podmienok. Rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj svojho dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Súd prvej inštancie dal do pozornosti obom rodičom aj zásady vyplývajúce z Dohovoru o právach dieťaťa, tvoriaceho súčasť nášho právneho poriadku, ktoré pri svojom rozhodovaní súd rovnako zohľadňoval. Dieťa na svoj harmonický rozvoj potrebuje lásku a porozumenie, malo by vyrastať v starostlivosti a pod zodpovednosťou svojich rodičov v ovzduší náklonnosti a morálneho aj materiálneho bezpečia. Každý z nich je povinný vychovávať dieťa v úcte k druhému rodičovi a pozitívne ho usmerňovať vo vzťahu k nemu. Predovšetkým rodičia sú jeho rozhodujúcim vzorom, popri matke má nezastupiteľnú úlohu aj mužský vzor. Len rodičia sú zodpovední za to, aby následky ich vzájomných konfliktov neprenášali na ich spoločné dieťa a nepoužívali ich ako nástroj vzájomného boja.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol s tým, že o nároku o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP a ust. § 262 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

12. Proti tomuto rozhodnutiu podal otec maloletej v zákonnej lehote odvolanie, a v rámci svojho odvolania navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie nasledovného znenia: „H. K. Y. Y. Y. J. D. D., Q. XX.XX.XXXX T. R. X. W. T. I. T. Č. K. XX.XX F. D. XX.XX F. G. T. Š. W. T. Č. K. XX.XX F. D. XX.XX F. G. T. Q. X. W. T. I. T. Č. K. XX.XX F. D. XX.XX F. G. T. Č. K. R. K. XX.XX F. D. Y. D. XX.XX F. Y. W., Ž. J. R. U. Š. M., X. J. Q. G. T. R. Q. J. T. W. M., N. R. D. R. T. Č. Z. Y. U. J. R. U. J. G. J. K. J. J. U. U. J. R. S. Š. R. T. Š. N. XXXX/XXXX H. K. K. Y. Y. Y. J. D. D. Č., Q. XX.XX.XXXX G. T. Č. K. R. D. Š. T. U. R. M. S. Š. R. K. XX.XX F. D. X.X.XXXX D. XX.XX F. Y. W., Ž. P. K. Y. R. J. T. Š. M., X. J. Q. G. K. J. T. J. H. U. J. Y. I. R. J. D. D., Q. XX.XX.XXXX N. R. na Y. Y. K. G. R. J. T. Č. I. na N. Y. K. Y. J. T. Š. M., X. J. Q., za Ú. H. K. K. Š. M., X. J. Á.

Q..“ Po oboznámení sa s výrokom, ako aj odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, otec uviedol, že predmetné rozhodnutie považuje za nesprávne, arbitrárne, nereflektujúce na aktuálnu rodinnú situáciu a jeho odôvodnenie za zmätočné a teda nedostatočne odôvodnené, a to z nasledovných dôvodov: Z bodu 4. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd má vedomosť o tom, že ohľadne maloletej D. boli vedené „. Y. X., avšak z ďalšieho odôvodnenia rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že v poradí štvrtá zákonná sudkyňa, ktorej bola vec na jednom a tom istom súde v priebehu uplynulých 3 rokov pridelená, si nedala žiadnu námahu dôkladne sa oboznámiť s obsahom týchto súdnych spisov a odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je preto povrchné, nekorešpondujúce s obsahom súdnych spisov a doterajších záverov súdov (súdu prvej inštancie aj odvolacieho súdu) rozhodujúcich v konaniach starostlivosti súdu o maloletú D. od roku 2019 a predovšetkým rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom na dlhodobé odmietavé a nespolupracujúce správanie samotnej matky v otázke styku dcéry s otcom otec považuje za arbitrárne a nereflektujúce na vývoj udalostí v ich rodine. Otec upriamil pozornosť konajúceho odvolacieho súdu v prvom rade na postup samotného súdu prvej inštancie a jeho vnútornú organizáciu a povrchný, priam až ľahostajný prístup zákonných sudcov k prejednávanej poručenským veciam, keď potom, čo otec dňa 8.3.2022 súdu prvej inštancie doručil podanie označené ako „. K. T. N. T. K. spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, H.. Y. nepochopiteľne a v rozpore so všetkými princípmi civilného mimosporového konania na liste číslo 167 súdneho spisu vedeného pod sp.zn. 20P/256/2020 (konanie o uloženie výchovného opatrenia) vyhotovila dňa 10.3.2022 úradný záznam s nasledovným obsahom: „.X. T. XXP/XXX/XXXX H. R. Y., Q. Q. M. P. K. X., H. R. Q. na vydanie Q. M. G. Q. T., R. Q. Y..M..“. Otec v tejto súvislosti poukázal na ust. § 37 ods. 7 a 8 Zákona o rodine, v zmysle ktorého je povinnosťou súdu sledovať a vyhodnocovať účinnosť uložených výchovných opatrení a v prípade, že uložené výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel, má súd v zmysle citovaného ustanovenia Zákona o rodine ex offio zasiahnuť v záujme maloletého dieťaťa a rozhodnúť, či už o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo uložiť iné výchovné opatrenie. Minimálne je súd prvej inštancie podľa názoru otca povinný riadne vyhodnotiť, či uložené výchovné opatrenie splnilo svoj účel. Súd prvej inštancie však napriek vedomosti o tom, že uložené výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel (o čom sa dozvedel z podania otca zo dňa 8.3.2022) a napriek vlastnému konštatovaniu v bode 35. odôvodnenia uznesenia č.k. 20P/256/2020-121 zo dňa 1.6.2021, ktorým súd uložil výchovné opatrenie (súd okrem iného konštatuje, že „. Y., Č. G. Y. G. T. Y. N. T. K.), zákonná sudkyňa v záujme doslova „. Y. veci vyhotovila predmetný úradný záznam a týmto bola vec pridelená v poradí ďalšej do veci nezaangažovanej zákonnej sudkyňi (po H.. W., H.. Y. G. H.. Š.) J.. M. S., ktorá sa s touto rodinnou situáciou v lehote 30 dní objektívne nemohla ani riadne oboznámiť a uvedenému zodpovedá aj povrchné a zmätočné, s rodinnou situáciou a záujmami maloletej D. nekorešpondujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie a jeho nezrozumiteľné odôvodnenie vo všetkých jeho bodoch. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie mal po doručení jeho podania zo dňa 8.3.2022 minimálne vytyčiť termín pojednávania, za účelom vyhodnotenia splnenia účelu uloženého výchovného opatrenia, resp. mal ex offio začať ďalšie konanie o uloženie ďalšieho výchovného opatrenia a v tejto súvislosti mal vyhodnotiť aj návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedené je o to viac zarážajúce, že súd prvej inštancie v bode 27. odôvodnenia svojho rozhodnutia odkazuje na odporúčania zariadenia TENENET, v zmysle ktorých je „dôvodné postupovať primárne podaním návrhu na predĺženie, resp. zmenu formy výchovného opatrenia (napr. formou rodinnej psychoterapie), ktorého cieľom by bolo o.i. pripraviť maloletú na styk s otcom (príp. aj bez prítomnosti matky), upevniť ich vzťah a v konečnom dôsledku upraviť rodinné a sociálne pomery dieťaťa s otcom a v neposlednom rade aj zlepšiť prípravu matky na stretnutia maloletej s otcom.....“ Napriek uvedenej konštatácii súd prvej inštancie neprijal žiadne opatrenie, žiaden úkon smerujúci k riadnemu vyhodnoteniu uloženého výchovného opatrenia a návrh otca na minimálny rozsah styku s dcérou bez ďalšieho zamietol a to bez toho, aby sa vecou mienil zaoberať ďalej. Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že od roku 2019 sa snažil nájsť najvhodnejší a najcitlivejší spôsob, ktorým by dokázal jednak vyhovieť matke, ale predovšetkým zabezpečiť maloletej dcére možnosť byť v kontakte s ním a byť prítomný v jej živote a podieľať sa na jej starostlivosti a výchove, čo mu však zo strany matky jednoducho nie je dlhodobo dovolené. S cieľom upokojiť rodinnú situáciu a ukončiť všetky súdne spory vedené na návrh samotnej matky otec má za to, že výrazným spôsobom ustúpil, keď na pojednávaní konanom dňa 12.5.2021 súhlasil so zverením maloletej dcéry matke na čas po rozvoze manželstva a rovnako tak súhlasil s tým, aby nebol upravený styk a aby pod vplyvom výchovného opatrenia mali priestor sanovať ich rodinné vzťahy a podľa predstáv matky postupne nastaviť spôsob stretávania sa s dcérou. Žiaľ, tento jeho prístup otcovi evidentne vypomstil, keď súd prvej inštancie ho opakovane vyzýva k ďalšiemu ustupovaniu predstáv matky, ktorá môže beztriestne ďalej pokračovať v manipulácii ich spoločnej dcéry, v devastácii jej vzťahu s otcom a tým

aj v poškodzovaní ďalšieho psychického a emocionálneho vývinu maloletej dcéry. Súd prvej inštancie uvedené správanie matky, ktorá ani pod vplyvom uloženého výchovného opatrenia nemieni svoj prístup k dcére a jej potrebám zmeniť, považuje za normálny, hoci druhým dychom dodáva, že „ J. M. N. N. K. T. Ž. J., T. J. X. N. Z. Y., R. H. T. W.O. Y. G. Q. K. Z. T.“. Na druhej strane samotným rozhodnutím súdu a postupom súdu prvej inštancie súd de facto v plnej miere akceptuje aktuálnu rodinnú situáciu, keď dcéra nemá zabezpečený žiaden kontakt s otcom, matka otca nerešpektuje, nepodporuje maloletú D. v stretávaní sa s ním, doslova ju dlhodobo sýti negatívnymi emóciami vo vzťahu k osobe otca a uvedený stav súd prvej inštancie vyhodnocuje v bode 28. odôvodnenia rozhodnutia ako situáciu, kedy „ R. G. K. R.T. J. G. G. R. H. K. Q. K.....“. Otec má za to, že odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné porozumieť, keďže z obsahu súdnych spisov jednoznačne vyplýva, že styk dcéry s otcom sa realizoval za celé obdobie od marca 2019 doteraz na pravidelnej báze výlučne a len v čase platnosti a účinnosti nariadeného neodkladného opatrenia č.k. 20P/104/2020-42 zo dňa 8.7.2020 (potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/246/2020-135 zo dňa 12.10.2020), kedy si otec mohol na základe uvedeného rozhodnutia súdu preberať dcéru v školskom zariadení, ktoré v tom čase navštevovala. Otec do súdneho spisu zakladal množstvo dôkazov o tom, ako sa dcéra správa v jeho prítomnosti, bez prítomnosti samotnej matky. Dcéra na jeho osobu reagovala veľmi pozitívne a trávila s ním čas určený týmto neodkladným opatrením. Matka však nerešpektovala nariadené neodkladné opatrenie, keďže v piatok v nepárnom kalendárnom týždni (kedy mal otec stráviť s dcérou styk aj s prespatím) nikdy dcéru v školskom zariadení neponechala a dcéru otcovi z jej miesta bydliska na styk neodovzdala. Zo súdnych spisov rovnako tak jednoznačne vyplýva, že dcéra nikdy neodišla s otcom z miesta bydliska matky, keďže matka mala na dcéru tak veľmi negatívny vplyv, že od nej vyžadovala, aby odmietla s ním odísť, hoci navonok sa tvárila, že dcéru podporuje k odchodu s otcom. Dokonca v konaní vedenom pod sp.zn. 20P/59/2019 samotná matka do súdneho spisu založila množstvo videonahrávok zo samotného odovzdávania dcéry od matky otcovi, z ktorých súd prvej inštancie jednoznačne vyhodnotil prístup matky ako nevhodný (viď bod 41 odôvodnenia rozsudku sp.zn. 20P/59/2019 zo dňa 9.2.2021 v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva). Zo súdnych spisov ďalej veľmi jednoznačne vyplýva, že maloletá D. je doslova traumatizovaná prítomnosťou obidvoch rodičov pri styku s ňou, čo uvedené rovnako tak súd prvej inštancie nereflektoval v odôvodnení svojho rozhodnutia, keďže v bode 28. odôvodnenia rozhodnutia súd uvádza, že „na D. Y. K., T. Y. J. R. Z. Y., H. K. Y.Č. Y., U. J. Q. I. G. N. Q. J. na N. Y. T. H. R. na Z., N.. N. R. J. R. D. J., G. W. Y. R. K. K. Z. T.É. T. G. za O., Ž. na Y. U. R. J.“. V tejto súvislosti otec opakovane poukazuje na obsah súdnych spisov v konaniach týkajúcich sa maloletej D., predovšetkým na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/104/2020-40 zo dňa 8.7.2020, v ktorom súd jednoznačne vyhodnotil prítomnosť matky pri styku otca s dcérou a pri jej odovzdávaní a preberaní za škodlivý, keďže „ K. G. N. T. K. Y. D.. V doterajších konaniach bolo jednoznačne preukázané (aj prostredníctvom vykonaného znaleckého dokazovania), „ J. Y. D. na Y. Q. T., napriek R. R. X. D.É. F., Z. H. K. K. Y., D. H. T. T. Y. J., X. N. H. Ž., napriek R. T. M. R. R. N., M. H. X. T.T., Ž. D. na Y. Y. K. N. Q., G. J. D. Y. T. M. H. Ž. K..... J. napriek D., Ž. Y. Y. N. Y. T. N., K. T. Q. - M. J.Z. K., N. K., M. na Y. Q. R. F. J., Č. H. na Š. G. I. D.....“. Žiaľ, matka napriek plynutiu času, ukončeniu súdnych konaní týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloletú D., napriek absolvovaniu súdom uloženého výchovného opatrenia a napriek intervenciám kolízneho opatrovníka nemá žiaden záujem o zmenu postoja voči stretávaniu sa D. s otcom a otec nevidí žiadnu inú možnosť, ako zaviazať matku opätovne povinnosťou uloženou súdnym rozhodnutím, čo otcom v predkladaných listinných dôkazoch odporúča aj samotný kolízny opatrovník, čo súd prvej inštancie úplne odignoroval. Trojročné apelovanie súdov nemalo na matku žiaden vplyv, rovnako tak ako odborné poradenstvo, ktoré matka na oko podstúpila, ale radami odborníkov sa nemieni riadiť, čo opakovane preukazuje svojim konaním. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností otca naozaj zaráža postup súdu prvej inštancie, ktorý považuje aktuálnu rodinnú situáciu aj po ukončení výchovného opatrenia za neohrozujúcu práva maloletej D., ktorá jednak nemá zabezpečený kontakt s otcom, jednak je dlhodobo vystavená nevhodnej manipulácii zo strany matky, čo súd konštatuje v bode 27. odôvodnenia svojho rozhodnutia, keď uvádza, že nevidí dôvod neupraviť styk otca s maloletou aj s prespatím za predpokladu, že „ J. R. G. Q. R. G. N. S. Q. J. G. H. R. na Y. Y. Y.. Uvedenú konštatáciu súdu otec nemôže nijakým spôsobom akceptovať, keďže dcéra v prípade, že nebude mať umožnené stretávať sa s otcom a zároveň matke bude ďalej umožnené dcéru sýtiť negatívnymi emóciami voči jeho osobe, nemôže mať logicky vytvorené žiadne podmienky na to, aby došlo k zmene v jej prežívaní a k tomu, aby prestala „ G. N. S. Q. J.. Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na to, že je potrebné upevniť jeho vzťah s maloletou dcérou, pripraviť dcéru na styk s otcom, a zároveň aj zlepšiť prípravu matky na stretnutia maloletej s otcom, atď.... Otec poukázal na to, že rovnaký cieľ malo splniť aj výchovné opatrenie uložené súdom v zariadení TENENET uznesením

č.k. 20P/256/2020-121 zo dňa 1.6.2021, avšak k splneniu týchto cieľov nedošlo, čo však súd prvej inštancie nijakým spôsobom nereflektoval v odôvodnení svojho rozhodnutia a argumentáciou otca sa vôbec nezaoberal. Otec v neposlednom rade poukázal na tú skutočnosť, že v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súdu uviedol, že počas celej doby realizovania výchovného opatrenia nemal možnosť byť v kontakte s dcérou bez prítomnosti matky a rovnako tak nemal možnosť realizovať stretnutie s D. v prítomnosti psychológa, pani R.. Dokonca pani R. mu opakovane tvrdila, že nebolo možné pre nespokojnosť matky pristúpiť k odbornému poradenstvu, resp. intervencii voči samotnej D., keďže matka neudelila súhlas pani R. na prácu s dcérou. Súd prvej inštancie sa však vôbec otcom uvedenými tvrdeniami nezaoberal, a keďže nedošlo ani k riadnemu vyhodnoteniu splneniu účelu súdom uloženého výchovného opatrenia, keďže zákonná sudkyňa považuje vec za právoplatne skončenú a nemieni ex offo konať, súd prvej inštancie ani nijako nezistil skutočný stav veci, vo vzťahu k vplyvu odborného poradenstva na ich rodinnú situáciu a vyhodnotenie akútnej potreby ďalšieho zásahu súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Situácia, keď súd prvej inštancie konštatuje, že výchovné opatrenie nesplnilo svoj účel, styk nemá dieťa s otcom zabezpečený a je potrebné pokračovať v terapii otec - dcéra, pričom neprijme žiadne ďalšie opatrenia a zamietne návrh otca na dočasnú úpravu styku konštatujúc, že práva maloletého dieťaťa nie sú ohrozené, je pre otca neakceptovateľným postupom súdu prvej inštancie v konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti a konaním v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa a s princípmi mimosporového konania. Pre dokreslenie celej situácie a spôsobu realizovania výchovného opatrenia otec súdu predložil e-mailovú komunikáciu otca s pani R., ktorá otcovi pri ich stretnutiach opakovane tvrdila, že pre neudelený súhlas matky nemôže pracovať s dcérou a nemôže začať terapeuticky ošetrovať ich vzájomný vzťah v podobe spoločných sedení (otec - dcéra), no na druhej strane do súdneho spisu zakladala správy, z ktorých vyplýval opak a síce, že D. u pani R. absolvovala celkovo 9 hodín z 20-tich. Keďže otec pani R. opakovane adresoval e-maily s požiadavkou o podanie informácie, či sa jej podarilo získať súhlas matky na začatie práce s dcérou, na čo nikdy odpoveď nedostal, otec vyjadruje hlboké rozčarovanie a sklamanie nad formálnou správou založenou do súdneho spisu zo strany pani R. z organizácie TENENET a rovnako tak nad ich záverečným odporúčaním rodinnej terapie otec - dcéra, o ktorú počas celého obdobia uloženého výchovného opatrenia mal záujem a priam sa jej dožadoval, no bol zo strany práve zariadenia TENENET odbitý s tým, že vzhľadom na časovú následnosť vo výroku uloženého výchovného opatrenia nie je možné predbehnúť jednotlivé fázy a práca s dcérou príde (z dôvodu neudelenia súhlasu matky) na rad až po absolvovaní spoločných sedení rodičov, ku ktorým rovnako tak neprišlo. Otec tvrdí, že vzhľadom na plynutie času a postoj samotnej matky, ktorú k zmene neprivedlo ani absolvované výchovné opatrenie nie je možné ponechať otázku úpravy styku medzi otcom a dcérou bez akejkoľvek úpravy, keďže je evidentné, že za celé obdobie doterajších konaní pred súdmi SR mala dcéra zabezpečený styk s otcom výlučne a len v čase, keď bol styk upravený formou neodkladného opatrenia. Otec zastáva názor, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci, keď iba stroho skonštatoval, že dcéra nie je pripravená na styk s otcom, keďže preberá postoje matky, avšak nijako sa nevysporiadal s príčinami takéhoto správania dcéry a matku zamietnutím návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia iba posmelil k ďalšiemu nerešpektovaniu otca v živote ich dcéry. Práve uvedené zistenie súdu prvej inštancie (že dcéra presadzuje postoje matky) je podľa názoru otca kľúčové, pre účely posúdenia nevyhnutnosti bezodkladnej úpravy pomerov a je evidentné, že matka na dobrovoľnej báze nemieni s otcom nijakým spôsobom kooperovať v záujme ich dcéry. Nariadenie neodkladného opatrenia otec považuje za kľúčové aj pre akékoľvek ďalšie konanie o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej D., ktoré bude evidentne nevyhnutné iniciovať pred súdom prvej inštancie, keďže nie je možné akceptovať aktuálny stav, keď napriek opakovaným ústupkom zo strany otca a napriek jeho snahe o dohodu s matkou pod vplyvom odborného poradenstva nie je možné zmeniť postoje samotnej matky a zabezpečiť tak pre dcéru riadnu starostlivosť otca. Otec poukázal v neposlednom rade na tú skutočnosť, že v žiadnom z konaní iniciovaných matkou pred súdmi SR nebolo jeho správanie sa k dcére označené ako príčina odmietania stretávania sa dcéry s ním. Akékoľvek doterajšie rozhodnutie súdu vo svojom odôvodnení reflektuje práve matkin negatívny vplyv na dcéru a jej hyperprotektívny prístup k dcére, ktorej sa nedovolí osamostatniť, čo konštatoval aj súdny znalec v znaleckom posudku. Vzhľadom na uvedené a rovnako tak odkazujúc na plynutie času preto otec tvrdí, že ide jednoznačne o situáciu, ktorá si vyžaduje akútny a okamžitý zásah súdu prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, keďže tvrdí, že otec vyčerpал všetky jemu dostupné možnosti nápravy ich vzťahov a nemôže ďalej akceptovať konanie matky, ktorá dcére v jej 6 - tich rokoch bráni stráviť s otcom, čo i len hodinu času. Uvedené konanie rodiča podľa jeho názoru nie je možné akceptovať ani zo strany súdov SR a aj z uvedeného dôvodu toto považuje otec za nesprávne. S poukazom na vyššie uvedené otec navrhol, aby odvolací súd o jeho odvolaní rozhodol tak, ako uviedol v úvode svojho podania.

13. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že posledné rozhodnutie je rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 20P/32/2019, ktorým bolo manželstvo rodičov rozvedené, a súčasne bola schválená rodičovská dohoda vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 4.6.2021. Súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej je maloletá D. zverená do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, styk otca s maloletou dcérou súd neupravil a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 180,- € mesačne. Matka v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že po rozvode sa otec stretával s maloletou dcérou zväčša v utorok a vo štvrtok. Nestretával sa s maloletou iba počas jej choroby. Od 29.6.2021 do 22.7.2021 pre maloletú dcéru vôbec neprišiel. Dňa 1.7.2021 otec za maloletou dcérou prišiel, avšak odišiel veľmi rýchlo potom, ako maloletá D. odmietla s ním ísť. Rovnako tak v auguste 2021 sa otec s maloletou dcérou nestretol. Návrh matky na spoločné stretnutia otec odmietal. Po nástupe maloletej do školy si otec určil, že sa bude s maloletou dcérou stretávať každý utorok a štvrtok po škole. Stretávanie v tieto dni však neprebiehalo z dôvodu na strane maloletej, ktorá otca odmieta. Zmena v odovzdávaní podľa matky nastala v januári 2022, z dôvodu, že otec podal na matku sťažnosť, ktorú adresoval na vedenie základnej školy v januári 2022. Zakaždým bola maloletá dcéra v doprovide pani učiteľky - vychovávateľky odvedená za otcom, aby si ju prevzal zo školského zariadenia. Do dnešného dňa maloletá s otcom neodišla. Preto tvrdenia otca o tom, že matka bráni styku maloletej s otcom, úmyselne ju na styk nepripravuje a pod. považuje matka za nezodpovedajúce realite. Rovnako ako nezodpovedá realite tvrdenie otca, že matka si vybrala miesto výkonu povolania úmyselne. Matka poukázala na to, že s maloletou buď psychologička, či vychovávateľka prídu k otcovi (v utorok a vo štvrtok v rámci pracovného týždňa) a skúšajú vytvoriť priestor pre dobrovoľný odchod maloletej D. spolu s otcom. Rovnako sa pokúšajú napomôcť k nadviazaniu kontaktu maloletej s otcom napr. motiváciou hry, rozhovorom a iným. Maloletá D. však styk s otcom odmieta. Matka poukázala na to, že otec neuvádza tieto stretnutia s maloletou dcérou ani v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ani v odvolaní voči uzneseniu o zamietnutí návrhu. Má za to, že tieto skutočnosti otec účelovo zamlčuje, nakoľko samotná maloletá D. odmieta otca, odmieta odísť otcom, či tráviť s ním čas osamote. Ak nie je maloletá chorá, tak sa každý utorok a štvrtok, otec s maloletou dcérou stretáva. Matka v plnom rozsahu akceptovala navrhnutú možnosť, keďže otec odmieta odovzdávanie v mieste bydliska. Matka sa po celý čas odovzdávania maloletej venuje svojej práci a nie je pri odovzdávaní prítomná. Tvrdenia otca o tom, že matka „na K. prešla výchovnými opatreniami sú podľa názoru matky nepravdivé a zavádzajúce. Matka informuje súd, kolízneho opatrovníka, či akreditovaný subjekt o priebehu stykov maloletej D. s otcom. V rámci svojho vyjadrenia však považuje za potrebné poukázať na niektoré rozhodujúce skutočnosti. Otec v čase spoločnej domácnosti sa vždy správal k maloletej D. direktívne, autoritatívne, s maloletou nediskutoval, respektíve diskusiu odmietal. Matka zdôraznila, že maloletá D. začala odmietať otca už v čase spoločnej domácnosti, potom ako matka nastúpila po rodičovskej dovolenke do práce. Matka zdôraznila, že maloletá D. bola svedkom nevhodného správania sa otca a starej matky voči matke a to napriek veku, ktorý vtedy mala (4 roky) si maloletá D. pamätá atmosféru v domácnosti, ako otec kričal na matku, vyhrážal sa jej, či ako kričala jeho matka tj. stará matka na matku a ponižovala ju. Matka má za to, že otec ako vtedy, tak aj v súčasnosti odmietol prevziať zodpovednosť za to, že rovnako ako matka, tak aj on zodpovedá za správanie maloletej D., ktorá verbálne aj neverbálne prejavuje svoju nevoľu odísť s ním od matky. Matka má za to, že je ten rodič, ktorý aktuálne vytvára priestor ako jediný na spoločné riešenie odmietania otca s maloletou D.. Dlhodobo využíva služby psychológa, pravidelne komunikuje s kolíznym opatrovníkom, podrobuje sa odporúčeniu psychológov, nakoľko má záujem na zlepšení komunikácie maloletej D. s otcom, ktorú na styk riadne pripravuje. Otec priamo matku pred maloletou D. ignoruje, prehliada ju, neodpovedá na otázky, nepozdraví ju. Matka v danom prípade poukázala na závery znalcov tak psychológa PhDr. Hrabovského súdneho znalca, ako aj znalca Mgr. Balka, ktorý vypracoval posudok vo veci rozvodu úpravy rodičovských práv a povinností, z ktorých záverov je zrejmé, že bez vzájomnej spolupráce rodičov, autoritatívnym spôsobom nie je možné zmeniť, či prijať maloletú D. k tomu, aby zmenila k otcovi postoj. Matka ďalej uviedla, že nie je pravdou, že otec nekoná voči matke, nakoľko otec vykonáva voči matke množstvo úkonov v jej neprospech. Matka je vnútorne presvedčená, že zmena správania maloletej D. k otcovi nastane postupne, ak obaja rodičia budú disciplinované na tom pracovať, obaja sa podriadia pokynom odborníkov. Matka v rámci svojho vyjadrenia zdôraznila, že otec v zmysle záverečnej správy Centra pre deti a rodiny - Učiteľská zo dňa 18.1.2021 a dňa 3.6.2020 nerešpektoval dohodnuté komunikačné stratégie, vyjadril nedôveru psychologičke, ktorú predtým slovné spolu s matkou akceptoval, ktorá na základe uvedenej akceptácie pristúpila k rozpracovaniu metodiky odbornej pomoci pre maloletú D.. Matka má za to, že sa takisto veľmi aktívne zúčastňovala výchovného opatrenia vedeného akreditovaným subjektom TENENET, o.z.. Matka veľmi podrobne v rámci svojho vyjadrenia popísala a poskytla odvolaciemu súdu informácie o skutkovom stave a to odo dňa 16.7.2019

do súčasnosti. V rámci obdobia od 16.7.2019 do 3.12.2019 matka uviedla, že styk otca s maloletou v tomto období sa realizoval na základe dohody rodičov, ktorá bola prijatá na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 16.7.2019. Rodičia sa dohodli tak, že styk otca s maloletou D. sa bude realizovať každý párny týždeň v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. v piatok od 15.00 hod. do nasledujúcej soboty do 16.30 hod. a každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. Matka uviedla, že maloletá u otca prespala 4 krát, pričom však zlom u maloletej D. nastal v piatok dňa 20.9.2019, kedy otec maloletú D. oklamal s tým, že pôjdu na ihrisko a namiesto toho ju vzal na výlet za svojim spolužiakom a jeho rodinou do F.. Po tomto zážitku maloletá u otca prespala už iba 1 krát a to zo dňa 18.10.2019 na 19.10.2019, a následne sa už víkendové styky otca s maloletou D. nerealizovali. Matka má za to, že pred víkendovými stykmi s otcom bola maloletá plačlivá, smutná, odmietala stretnutia s otcom. Matka v rámci svojho vyjadrenia zdôraznila, že otec počas preberania maloletej D. k nej nepristupoval empaticky, veľakrát jej len oznámil, že odchádzajú, pričom aj keď mu maloletá oznámila, že s ním nechce ísť, otec nemal snahu príhovoríť sa maloletej dcére, nesnažil sa ju motivovať k odchodu s ním. Počas obdobia od 3.12.2019 do januára 2020 matka uviedla, že rodičia sa na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 3.12.2019 dohodli, že maloletá D. u otca prespávať do termínu ďalšieho pojednávania t.j. do 26.3.2020 nebude. Stretnutie otca s maloletou D. sa malo realizovať každý nepárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každý párny týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 17.00 hod. Napriek tomu, že maloletá D. u otca neprespávala, matke sa takmer vždy podarilo maloletú presvedčiť, aby s otcom odišla napriek tomu, že verbalizovala svoju neochotu s otcom na styk odísť. Rovnako sa rodičia dohodli na styku počas vianočných sviatkov. Matka uviedla, že maloletá D. však počas prípravy na styk s otcom, s matkou pri príprave nespocovala, odmietala sa obuť, schovávala sa, utekala pred matkou, plakala, kričala, hodila sa na posteľ, nechcela sa obliecť. Napriek tomu matka uviedla, že sa jej takmer vždy maloletú podarilo namotivovať. Otec však podľa matky žiadnym spôsobom maloletú nemotivuje, s maloletou ani nekomunikuje. Pokiaľ ide o obdobie od januára 2020 do mája 2020 matka poukázala na to, že rodičia maloletej D. spolupracovali na základe odporúčenia kolízneho opatrovateľa opatrovníka s pani F. z Centra pre deti a rodiny Bratislava a to za účelom odstránenia aktuálneho stavu, kedy maloletá D. odmieta styk s otcom. Dňa 20. januára 2020 sa konalo stretnutie rodičov a pani F. z Centra pre deti a rodiny Bratislava, na ktorom sa rodičia sa dohodli, že otec sa bude s maloletou D. stretávať v párnom týždni v utorok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v sobotu a v nedeľu od 10.00 hod. do 17.00 hod. a v nepárnom týždni v utorok a vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. Matka uviedla, že v januári 2020 sa maloletá D. začala pred stykom s otcom pomočovať. Zároveň poukázala na to, že pretrvávalo odmietanie zo strany maloletej D. týkajúce sa styku maloletej s otcom. Otec akceptoval prejavenu vôľu maloletej D., avšak odmietanie styku otec pripisoval matke, matku obviňoval z toho, že odmieta maloletú D. otcovi odovzdať a to priamo pred maloletou dcérou. Situácia sa podľa matky vyhrtila dňa 25.2.2020 po dvoch týždňoch, kedy sa styk otca s maloletou D. nerealizoval po vzájomnej dohode. Otec prišiel pre maloletú do materskej školy, táto s ním odmietla odísť a otec začal maloletú zastrášať tým, že ak s ním neodíde, budú musieť ísť za pani riaditeľkou. Maloletá D. sa z celej situácie pomočila a týmto dňom sa styk maloletej D. s otcom nerealizoval z dôvodov na strane maloletej D., ktorá zakaždým pred otcom verbalizuje svoju nevôľu s ním odísť. Následne dňa 22.3.2020 došlo pri preberaní maloletej D. otcom k vyhrotenej situácii, kedy maloletá D. odmietla odísť otcom. Matka sa snažila zapojiť pri preberaní otcom do rozhovoru a povzbudzovať maloletú k odchodu. Otec však reagoval smerom k matke podráždene a to pred maloletou D., ktorá sa rozplakala začala kričať a odmietať styk s otcom, počnúc dňom 22.3.2020 otec na styk s maloletou D. nechodil. Obdobie od mája 2020 do júna 2020 matka popísala tak, že dňa 20. mája 2020 prebehlo v Centre pre deti a rodiny Bratislava pod vedením pani F. spoločné stretnutie rodičov. Rodičia maloletej D. za intervencie pani F. zvolili postup približovanie sa rodiča - otca k maloletej D. postupnými krokmi s akceptáciou jej aktuálnych potrieb, v rámci piatich fáz. Dňa 3.6.2020 prebehlo ďalšie spoločné stretnutie rodičov s pani F., na ktorom bol otec voči matke útočný a arogantný. Mala sa začať druhá fáza zblížovania sa maloletej s otcom. Napriek tomu, že medzi rodičmi bol dohodnutý tento postup dňa 11.6.2020 sa konalo spoločné stretnutie rodičov s kolízny opatrovníkom a tento trval na tom, aby cez víkend zo dňa 13.6.2020 na 14.6.2020 sa otec stretol s maloletou D. a o tomto uložil matke povinnosť informovať kolízneho opatrovníka. Dňa 13.6.2020 sa maloletá priamo pred otcom pomočila, pričom matka uviedla, že otec na to zareagoval so smiechom a maloletú zosmiešňoval. Otec dňa 9.6.2020 podal na súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie návrhu otca vyhovel a upravil jeho styk s maloletou D. vrátane prespatia z piatka do soboty. Matka ďalej uviedla, že otec potom ako v júli 2020 dosiahol nariadenie neodkladného opatrenia, vyslovil nedôveru voči pani F.X. a ukončil poradenský proces a odmietol pokračovať v nastavenom modeli stretávania sa s maloletou D.. Obdobie od júla 2020 do júna 2021 matka popísala tak, že počnúc dňom 3.9.2020 si otec maloletú D. preberal v predškolskom zariadení bez prítomnosti matky. Matka bola viackrát informovaná

vedením materskej školy o tom, že maloletá D. odchádza s otcom s krikom a s plačom. Dňa 8.1.2021 sa odovzdávania maloletej D. zúčastnili aj policajti, čo bol pre maloletú veľmi negatívny zážitok. Pokiaľ ide o obdobie od júna 2021 do októbra 2021 matka uviedla, že otec sa s dcérou nestretával a rodičia sa zúčastňovali nariadeného výchovného opatrenia. Počas obdobia od októbra 2021 do januára 2022 sa otec s maloletou dcérou stretával v školskom zariadení vždy v utorok a vo štvrtok. Preberania sa zúčastňovala aj matka. Maloletá D. odmietala odísť s otcom a vyžadovala stretnutie za prítomnosti matky. Rodičia sa zúčastnili nariadeného výchovného opatrenia. Počas obdobia od februára 2022 do súčasnosti otec po maloletú dcéru chodil aj aktuálne chodí pravidelne do školského zariadenia a to v utorok a vo štvrtok, kde mu je maloletá D. odovzdávaná prostredníctvom vychovávateľky. Matka zdôraznila, že maloletá D. má okrem verbálneho odmietania otca aj iné zdravotné problémy začala sa pomočovať, neskôr sa k tomu pridružila bolesť brucha, hnačka, zvracanie a bolesti hlavy. Matka zdôraznila, že otec nemá s maloletou dcérou vybudovaný vzťah tak, ako to opisuje vo svojom návrhu a v odvolaní. Tvrdenia o tom, že matka bráni a neumožňuje mu stretávať sa s maloletou dcérou sú nepravdivé. Matka nepracuje na základnej škole, ktorú navštevuje maloletá, ale je riaditeľkou materskej školy, ktorá priestorovo susedí so základnou školou, ktorú maloletá navštevuje. Matka zdôraznila, že vzťah otca maloletej dcéry podporuje. Avšak vzhľadom na to, že má maloletá má s otcom negatívne skúsenosti a zažila nevhodné správanie otca voči matke vytvorila si svoj názor a pohľad na otca. Matka v rámci svojho vyjadrenia uviedla, že maloletá sa po krátkom stretnutí s otcom pozvracia. Otec nesúhlasí s prítomnosťou matky na stretnutiach. Aj keď jej prítomnosť bola odporúčaná akreditovaným subjektom, otec radšej než by sa podriadil odborníkom, tak namietá ich zaujatosť a pod. Matka má za to, že návrh otca aby maloletá u otca prespávala a strávila u neho 7 dní prázdnin nepretržite, je z pohľadu aktuálneho stavu prejavenej vôle maloletej v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletej spočívajúcom v zdravom psychickom, fyzickom vývoji. Matka má za to, že otec by mal momentálne teraz ustúpiť, rešpektovať názor matky na realizáciu styku v jej prítomnosti, na ihrisku, respektíve realizovať preberanie maloletej pred domom matky a tým sa pokúsiť o obnovenie vzájomného vzťahu aj za cenu, že na styku bude prítomná i matka. Matka má za to, že konanie otca je účelové. Matka zdôraznila, že vzhľadom na podrobne popísaný skutočný stav vecí neexistuje naliehavosť potreby rozhodnúť o úprave práv a povinností maloletému dieťaťu neodkladným opatrením a z týchto dôvodov navrhuje, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

14. Otec sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril k vyjadreniu matky a uviedol, že podanie matky sa opätovne zakladá na klamstvách matky, resp. jej poloprávdach, keďže nikdy sa s otcom nedohodla na rodičovskej dohode k preberaniu a tráveniu času s D., napriek tomu, že sa on o dohodu opakovane snažil a rôzne formy a ústupky predkladal. Nikdy matka nedovolila s dcérou z areálu školy odísť a práve aj na odporúčanie základnej školy sa otec obrátil na súd s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože škola, hoci mu vie dcéru odovzdať a dcéra s ním vždy aj odišla, bez súhlasu matky si ju otec nemôže od pani vychovávateľky prevziať zo školy a vrátiť matke v mieste jej bydliska. Aj preto otec súhlasil s tým, aby mu škola vytvorila aspoň minimálny priestor pre stretnutie sa s D., dokým nerozhodne súd o tom, že je oprávnený dcéru si riadne prevziať zo školského zariadenia. Otec je aktuálne povinný kvôli diktátu matky dcéru vždy vrátiť do školského klubu (ďalej len „ŠKD“) potom, čo s ňou strávi cca 30 minút až 1 hodinu a dcéra je od matky nastavená tak, že nesmie s otcom odísť mimo areál základnej školy, ktorú navštevuje a kde matka pracuje. Matka nikdy neudelila ani vychovávateľke ŠKD súhlas s tým, aby mu dcéru odovzdala, za účelom odchodu zo školy. Rodičia sa nikdy spoločne nestretli na stretnutí so zástupcami školy, kde by sa dohodli tak, ako matka sa snaží vo svojom podaní uviesť. Došlo k oddeleným stretnutiam, pričom otec nebol prítomný na stretnutí matky so zástupcami školy a rovnako tak matka nebola prítomná na stretnutí otca so zástupcami školy. Totižto matka sa odmieta s otcom dlhodobo na čomkoľvek dohodnúť, rozprávať sa a stretnúť, s cieľom dospieť k dohode o stretávaní sa otca s dcérou. Jediné, na čom trvá je to, aby sa styk s dcérou odohrával výlučne za jej prítomnosti, ktorý vždy aj následne naruší svojím správaním a D. si po pár minútach žiada takéto stretnutie ukončiť. Ak by bolo pravdou to, čo matka uviedla vo svojom podaní, odvolaciemu súdu by vedela predložiť listinný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Aj z predložených listinných dôkazov je evidentné, že matka ich s dcérou počas času, ktorý otcovi vymedzí vychovávateľka ŠKD doslova sleduje, až prenasleduje, možnože aj odpočúva prostredníctvom odpočúvacieho zariadenia, keďže podáva svojmu právnenému zástupcovi tak podrobné správy o priebehu jednotlivých stretnutí. Dokonca vždy potom, keď prebehlo medzi otcom a D. veľmi pozitívne stretnutie, matka na nasledujúci krát dcéru do školy ani neprivedla a oznámila otcovi, že sa dcéra nenachádza v škole. Po predložení e-mailov, ktoré matka zasiela na pravidelnej báze kolíznemu opatrovníkovi a jej právnenému zástupcovi je už otcovi jasné, prečo dcérka zo stretnutia na stretnutie reaguje tak, ako reaguje, keďže je matkou evidentne po stretnutí s otcom vypočúvaná a konfrontovaná. Dcéрка sa totižto vždy vracia k ich diskusiám a debatám, ktoré

spolu viedli na predchádzajúcom stretnutí a začína mu opakovať matkine názory na danú tému, ktorú spolu preberali. Keď otec napríklad D. ukazoval spoločné fotografie a D. si ich aj s radosťou prezerala, na ďalšom stretnutí mi D. začala opakovať to, čo je predmetom súdnych spisov - ako si prečítala SMS správy v matkinom telefóne, ktoré otec údajne písal, a že sú v rozpore s tým, čo jej otec hovorí, ako jej robil iba zle a vytrhal hračky z ruky, ako ju provokoval, atď.. Z takéhoto správania dcéry otcovi bolo jasné, že bola po stretnutí s otcom konfrontovaná matkou, avšak ani vo sne by ho nenapadlo, že matka bude takto opätovne zneužívať svoje zamestnanie v priestoroch základnej školy, ktorú dcéra navštevuje a bude dcéru počas ich rozhovorov nahrávať a následne od nej vyžadovať, aby mu reprodukovala matkou naučené informácie. Je absolútny výmysel matky, že by dcéra po stretnutiach s otcom prichádzala späť k vychovávateľke v zlom psychickom alebo fyzickom stave, ako sa snaží matka odvolaciemu súdu prezentovať. Keďže vždy dcéru otec vracia späť k pani vychovávateľke, vždy sa opýtal dodatočne na reakciu D. po ich stretnutí a pani vychovávateľka ho vždy uistila, že dcérka prichádza po stretnutiach s otcom vždy v poriadku a naopak, veľa krát aj spokojná. Matka navrhla odvolaciemu súdu vykonať dopyt na základnú školu, ktorú dcéra navštevuje a otec s týmto návrhom súhlasí a rovnako tak žiada odvolací súd, aby vykonal dopyt na Spojenú školu Svätej rodiny, Gercenova 3263, Bratislava, e-mail: N..sk. Čo sa týka údajov matky o tom, že sa mala dcéra v minulosti v prítomnosti pocikávať, otec odkazuje aj na samotný obsah zápisnice z pojednávania v konaní o rozvod manželstva (12.5.2021) predložený matkou spolu s jej vyjadrením, ako aj na závery znaleckého dokazovania, z ktorého jednoznačne vyplynulo to, že dcéra sa pocikávala takmer vždy, len za prítomnosti matky, strach dcéry z osoby otca u dcéry nezistil ani súdny znalec a v prítomnosti otca sa dcéra pocikala iba demonštratívne, s cieľom doniesť domov matke pocikané nohavičky alebo dokonca si ich zámerne iba namočila do vody bez toho, aby sa pocikala. Až tak veľmi chcela dcéra matke vyhovieť, že hoci bola v mojej prítomnosti úplne v poriadku, domov sa nemohla vrátiť bez pomočeného spodného prádla. Nie je pravdou ani to, že by materská škola, v ktorej matka pracuje, nemala nič spoločné so základnou školou, ktorú navštevuje maloletá D.. Priestory materskej školy susedia priamo so samotnou triedou maloletej D. a táto úplne bežne prebiehala medzi svojou triedou a pracoviskom matky. Dokonca dcéra do januára 2022 vôbec nenavštevovala ŠKD v škole, ale všetok voľný čas pred a po skončení vyučovania trávil „ matke v škôlke. Otec totižto opakovane prišiel do ŠKD pre D. a pani vychovávateľka mu jednoznačne povedala, že dcéra do ŠKD nechodí, a že je u matky v škôlke. Až následne po adresovaní sťažnosti na správanie sa zamestnancov ŠKD priamo pani riaditeľke došlo k zmene a dcérka začala navštevovať pravidelne aj ŠKD. Otec uviedol, že matkou vykonštruované fabulácie o tom, že sa otec pokúša dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktoré znemožní školskému zariadeniu vykonávať odovzdávanie tak, ako „ N. D. T. H. XXXX“ otec považuje za dôkaz o tom, že matke nie je možné v ničom dôverovať, keďže aktuálny stav popisuje ako dôsledok „ D.. Matka opakovane nereagovala na návrhy otca na rodičovskú dohodu postupného stretávania sa a rozširovania stykov a preberania maloletej D. zo školského zariadenia, pod vplyvom samotnej školy a preukázaní rozvodového rozsudku matka súhlasila s jednorazovým prevzatím dcéry otcom zo školy, umožnila dcére navštevovať ŠKD, no v zápätí opakovane dcéru v utorok a vo štvrtky neprivádzala. Ak by sa s matkou dohodli na rodičovskej dohode ohľadne styku dcéry s otcom, tak by sa otec asi neobracať na súd s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec nikdy neurobil nič proti ich spoločnej dcére, vždy bol veľmi trezlivý, čo matka vždy iba zneužívala a zneužíva aj tentokrát. Otec rovnako tak nerozumie vyjadrenej domnienke matky o tom, že prostredníctvom návrhu na nariadenie neodkladného oparenia iba chcem „T. W. na J. M. W., Ž. Q. Y. R. Q. Q. K. - T. G. Q. H. R. K. J..“. Otec nerozumie o akom tlaku to matka vo svojom vyjadrení píše, keďže z jej podania je zrejmé, že dcéra s otcom od pani vychovávateľky odíde, avšak nemôže si ju pre nesúhlas matky prevziať riadne na styk, ale musí sa s ňou vrátiť do ŠKD. Nerozumie, prečo sa matka bráni takémuto režimu a jeho postupnému rozširovaniu (ktorý vždy vyžadovala), keďže aktuálne si otec žiada iba veľmi redukovaný rozsah styku, a to presne taký, aký bol realizovaný v čase, keď dcérka chodila do materskej školy. A práve preto, že matka nebola pri odovzdávaní dcéry otcovi prítomná, dcéra z materskej školy riadne s otcom zakaždým odišla (okrem dní, keď ju matka do škôlky nepriviedla). Na tento moment poukázal aj kolízny opatrovník pri svojom výsluchu na pojednávaní dňa 12.5.2021 v konaní o rozvod manželstva, ktorý súdu ozrejmil aj to, že sám kolízny opatrovník bol schopný dcéru otcovi odovzdať a dcéra bola s otcom v poriadku (viď zápisnica z pojednávania predložená matkou). Otec v konaní o rozvod manželstva nakoniec výrazne ustúpil, pretože po vyše troch rokoch konania bola nová zákonná sudkyňa pripravená vykonávať dokazovanie úplne od začiatku, čo by určite neprispelo k vyriešeniu ich situácie, keďže D. sa práve v dôsledku rozbehnutých konaní nachádzala pod enormným tlakom zo strany matky a otec chcel dcére umožniť mať aspoň chvíľu pokoj. Nikto nemôže otcovi aktuálne vyčítať, že pred rokom ustúpil v záujme odstránenia tlaku na dcéru, avšak teraz je evidentné, že matka nikdy nebude mať záujem dcére umožniť stretávať sa s otcom na dobrovoľnej báze a rešpektovať bude jedine a len rozhodnutie súdu v

podobe nariadeného neodkladného opatrenia tak, ako tomu bolo v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva. Otec v závere svojho vyjadrenia uviedol, že ak má odvolací súd za to, že rozsah styku, ktorý žiada upraviť nie je vhodný pre maloletú dcéru, prosí, aby mu súd upravil aspoň minimálny rozsah, ktorý uzná za vhodný tak, aby mala dcéra v nevyhnutnej miere zabezpečený kontakt s otcom (hoci aj za účasti inej osoby t.j. asistovaný styk). Veľmi však prosí o to, aby si dcéru mohol preberať v školskom zariadení bez prítomnosti matky.

15. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

16. Matka sa prostredníctvom svojho vyjadrenia doručeného odvolaciemu súdu dňa 17.6.2022 k veci vyjadrila, pričom v rámci svojho vyjadrenia veľmi podrobne popísala jednotlivé udalosti a stretnutia otca s maloletou dcérou v škole, za prítomnosti pani vychovávateľky (odmietanie otca zo strany maloletej D.). Matka v rámci svojho vyjadrenia popísala aj udalosť besiedky, ktorá sa odohrala dňa 07.06.2022 medzi ňou a starými rodičmi zo strany otca. Matka v rámci svojho vyjadrenia poukázala na to, že zo strany starých rodičov otca bola napadnutá a podrobne popísala útok starých rodičov na ňu počas, ktorého bola prítomná aj priamo maloletá. Zdôraznila, že uvedený incident na maloletú zanechal veľmi negatívny dojem, ktorý pretrvával ešte niekoľko dní po uvedenom incidente. V závere svojho vyjadrenia navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil.

17. Na uvedené podanie reagoval otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, v rámci ktorého zdôraznil, že matka popisuje priebeh celej situácie úplne odlišne ako jeho rodičia. Zároveň však dodal, že keďže on nebol prítomný pri uvedenom incidente, nevie sa k veci relevantne vyjadriť. Otec má však obavu, že matka rovnako ako zinscenovala incident a jej údajné napadnutie zo strany rodičov, plánuje takúto situáciu vyvolať aj voči nemu a zinscenovať napadnutie jej osoby otcom, s cieľom ďalej vyhrcovať ich rodinnú situáciu. V závere svojho vyjadrenia otec požiadal odvolací súd o rozhodnutie vo veci.

18. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 C.m.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 C.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

19. Podľa § 65 CMP poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

20. Podľa § 66 CMP odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

21. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

22. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania, alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie iba výnimočne je takým rozhodnutím, ktoré rieši vec samu. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením, či ohrozením. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariadení neodkladného opatrenia súd povinný v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený. Neodkladné opatrenie v zásade nemá nahrádzať rozhodnutie vo veci samej a je dôvodné ho nariadiť vtedy, ak je ohrozený záujem maloletého dieťaťa, jeho zdravý vývoj, výchova, jeho výživa, a bez nariadenia neodkladného opatrenia, by reálne mohlo dôjsť k poškodeniu záujmu maloletého.

23. Odvolací súd ako prvoradá pripomína, že každé neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Základnou podmienkou uplatnenia tohto procesného inštitútu je preukázanie potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Ochrana práv maloletého dieťaťa je prioritou každého konania súdu podľa § 111 CMP a súd je povinný ju zabezpečiť aj proti vôli rodiča.

24. Pokiaľ ide o navrhované neodkladné opatrenie odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že inštitút neodkladného opatrenia neslúži na to, aby nahrádzal rozhodnutie vo veci samej, ale na to, aby súd neodkladne zasiahol v prípade, že dochádza k ohrozeniu práv maloletých detí a sú splnené všetky podmienky na jeho vydanie.

25. Keďže v danom prípade ide o veľmi zložitý prípad odvolací súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré sa v danej veci udiali od roku 2019 do súčasnosti. Z obsahu spisu vyplýva, že v súvislosti s maloletou D. prebiehali na súde viaceré konania. Za veľmi dôležité odvolací súd považuje práve konanie o uloženie výchovného opatrenia vedené na súde prvej inštancie pod sp.zn. 20P/256/2020. V rámci tohto konania, bolo uznesením zo dňa 1. júna 2021 č.k. 20P/256/2020-121 uložené výchovné opatrenie, ktorým sa maloletej D. a jej rodičom uložila povinnosť podrobiť sa odbornému sociálno - psychologickému poradenstvu v občianskom združení, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov pri výchove dieťaťa, vzájomnej akceptácie sa rodičov ako rodičov, zlepšenia prípravy matky na stretnutie D. s otcom, za účelom dosiahnuť reálne odovzdanie maloletej D. matkou otcovi, upevniť vzťah otca s dieťaťom, za účelom úpravy rodinných a sociálnych pomerov dieťaťa s otcom, podporiť obnovu a rozvoj rodičovských zručností, pripraviť rodičov na stretnutie pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa, za účelom nadobudnutia rodičovských kompetencií v oblasti rešpektovania roly druhého rodiča v živote maloletej D. a s tým súvisiace zabezpečenie pravidelného nerušeného stretávania sa otca s dieťaťom. Súd prvej inštancie uložil rodičom a maloletej povinnosť zúčastniť sa na nariadených stretnutiach s tým, že toto výchovné opatrenie malo byť realizované v rozsahu 20 hodín samotného poradenstva otcovi, v rozsahu 20 hodín samotného poradenstva matke s tým, že po ukončení poradenstva každému z rodičov sa rodičia mali podrobiť spoločnému poradenstvu v rozsahu 20 hodín a následne spoločnému odbornému poradenstvu za osobnej účasti maloletej D. v rozsahu 20 hodín. Z obsahu tohto pripojeného spisu a to konkrétne zo záverečnej správy TENENETU, založenej na č.l. 170 vyplýva, že obaja rodičia boli spolupráci naklonení a chceli, aby ich dcéra mala starostlivosť oboch rodičov. Zároveň uviedli, že pán D. nie je v rodičovských zručnostiach veľmi zdatný a dlhým časovým odstupom je veľkým problémom to, aby bol s dcérou sám. Maloletú mal otec v priebehu rozpadu manželstva, ale len v krátkych časových intervaloch, a preto v tomto prípade je ťažké vybudovať silné puto otca s dcérou. Momentálne je situácia taká, že maloletá otca odmieta, je v odpore voči jeho osobe nechce s ním tráviť žiaden čas, aj keď otec príde v stanovený termín na dohodnuté stretnutie, maloletá mu len stroho odpovie a chce odísť matkou preč. Rodičia sú dlhodobo v konflikte, ktorý si nesú z minulosti a je medzi nimi veľa nevy povedaných vecí, a preto je ťažké, aby spolu komunikovali bez sporu. Nezisková organizácia TENENET v rámci svojej záverečnej správy uviedla, že je dôležité, aby mala maloletá oboch rodičov, ale je vo veku, kedy sa už sama dokáže o určitých veciach rozhodnúť, ako aj pomenovať situácie, ktoré jej nie sú príjemné. Ak rodičia nezačnú spoločne kooperovať a nezačnú spoločne normálne vychádzať, maloletá to cíti a nie je veľmi dobre možné, aby prišlo k náprave spoločného vzťahu otca a dcéry. Dôležitosť normálneho vzťahu a komunikácie oboch rodičov je v tomto prípade veľmi dôležitá aj z toho dôvodu, že maloletá je na matku naviazaná a cíti jej pocity. Uviedli, že pracovali na spoločnej komunikácii, ktorá v praxi pri tomto prípade je ale veľmi ťažká, pretože vzťahy sú dlhodobo narušené a ich problém neriešený, a preto odporúčajú rodinnú psychoterapiu otec - dieťa. Celkovo objednaných 20 hodín priameho výkonu práce s rodinou, každému členovi rodiny zvlášť, 20 hodín spoločne, pričom uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 1.6.2021 bolo doteraz vyčerpaných 80 hodín priameho výkonu práce s rodinou, z toho len posledný sledovaný mesiac 20 hodín priameho výkonu práce s rodinou. Inými slovami, z predmetnej záverečnej správy TENENETU, n.o. vyplýva, že nariadené výchovné opatrenie, ktoré bolo nariadené v počte 80 hodín práce s rodinou, bolo v počte týchto hodín riadne vyčerpané, avšak zatiaľ nespĺnilo svoj účel. Z tejto záverečnej správy taktiež vyplýva, že napriek tomu, že nezisková organizácia poskytla rodine 80 hodín aktívnej práce s rodinou, nepodarilo sa pristúpiť ani k tomu, aby došlo k obnovovaniu väzieb medzi otcom a maloletou dcérou, respektíve, aby vôbec došlo k spoločným stretnutiam. V danom prípade odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie ustanovenie § 37 ods. 8 Zákona o rodine, podľa ktorého súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa ods. 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa ods. 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia. Inými slovami, z vyššie citovaného ustanovenia Zákona o rodine vyplýva, že súd prvej

inštancie mal podľa názoru odvolacieho súdu v konaní o uloženie výchovného opatrenia vedeného pod sp.zn. 20P/256/2020 prehodnotiť splnenie účelu výchovného opatrenia, pričom bolo potrebné vychádzať zo správy TENENETu, respektíve zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny t.j., že výchovné opatrenie nespĺnilo požadovaný účel. Ak teda napriek vyčerpaniu 80 hodín práce s rodinou nebolo v rámci nariadeného výchovného opatrenia takpovediac prikročené k obnove vzťahov medzi otcom a maloletým dieťaťom, čo v podstate bolo zmyslom nariadeného výchovného opatrenia, bolo potrebné tieto skutočnosti zohľadniť pri posudzovaní predpokladov pre pokračovanie nariadeného výchovného opatrenia. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní zoberal taktiež do úvahy aj skutočnosť, že otec v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej na čas po rozvode s matkou uzavrel rodičovskú dohodu, na základe ktorej súd maloletú D. na čas po rozvode súd zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal platiť výživné vo výške 180,- eur, pričom styk otca s maloletou D. nebol upravený, a to podľa názoru odvolacieho súdu napriek splneniu predpokladov pre úpravu styku otca s maloletou dcérou (skutočnosti vyplývajúce zo súdneho spisu). Z obsahu pripojeného spisu vo veci vedenej na súde prvej inštancie pod sp.zn. 20P/256/2020 o uloženie výchovného opatrenia taktiež vyplýva, že v rámci tohto konania je založený rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 9. februára 2021 č.k. 20P/59/2019-554, ktorým súd prvej inštancie vo veci úpravy práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu rozhodol tak, že zveril maloletú D. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať spravovať jej majetok. Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletú D. v sume 230,- eur mesačne a to vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Súd prvej inštancie určil aj konkrétny nedoplatok na zročnom výživnom. Súd prvej inštancie v rámci výroku rozsudku upravil aj konkrétny rozsah styku otca s maloletou. Z vyššie uvedeného vyplýva, že tak, ako v konaní o úpravu práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu, tak aj v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej na čas po rozvode boli dané podmienky a predpoklady pre úpravu styku maloletej s otcom (k uvedenému bol vypracovaný aj znalecký posudok č. XX/XXXX znalcom Mgr. Balkom). Skutočnosť, že otec takpovediac v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletej na čas po rozvode ustúpil a nechal priestor matke na dobrovoľnú realizáciu jeho styku s maloletou, nemôže byť nateraz dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd uvádza, že od rozhodnutia súdu o rozvode manželstva a úpravy práv a povinností k maloletej na čas po rozvode uplynula doba viac ako jedného roka, nakoľko tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.06.2021, a počas tohto celého roka dochádzalo k veľmi sporadickému styku medzi otcom a maloletou dcérou, a aj z tohto dôvodu podľa názoru odvolacieho súdu absentuje okrem iného potreba bezodkladnosti úpravy pomerov. Skutočnosť, že vzťahy medzi otcom a maloletou sa v priebehu tohto roka nezlepšili, práve naopak, bolo potrebné tieto skutočnosti zohľadniť a v rámci konania o nariadenie výchovného opatrenia s nimi pracovať, avšak za tohto stavu nie sú postačujúce pre nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd má za to, že samotné zhoršenie vzťahov medzi otcom a maloletou po rozhodnutí súdu o rozvode manželstva a po schválení rodičovskej dohody na čas po rozvode (bez úpravy styku otca s maloletou) automaticky nemôže zakladať dôvodnosť resp. potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko v priebehu tohto roka medzi rodičmi na podnet matky prebiehalo výchovné opatrenie s vyššie uvedeným záverom. Keďže tak, ako už bolo vyššie uvedené, nariadené výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel (správa z 11/2021), t.j. vzťahy medzi otcom a maloletou sa neobnovili, respektíve nedošlo k naplneniu cieľa výchovného opatrenia, považuje odvolací súd požadované neodkladné opatrenie otca navrhujúce úpravu styku medzi ním a maloletou dcérou toho času za predčasné. Podľa názoru odvolacieho súdu je dôležité tak, ako už bolo uvedené vyššie, aby súd prvej inštancie riadne postupoval v zmysle ustanovenia § 37 odsek 8 Zákona o rodine, nariadil v rámci konania o uloženie výchovného opatrenia pojednávanie a vyhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia (výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel), t.j. postupoval v súlade s vyššie citovaným ustanovením, za účelom obnovenia vzťahových väzieb medzi maloletou D. a jej otcom, t.j. za účelom naplnenia cieľa výchovného opatrenia. Za tohto skutočného stavu odvolací súd v súlade s názorom súdu prvej inštancie nepovažuje za vhodné autoritatívne nariadiť styk otca s maloletou dcérou, a to napriek tomu, že odvolací súd „viac - menej“ súhlasí s argumentami otca uvedenými v rámci podaného odvolania. Dokonca si odvolací súd dovoľí konštatovať, že „chápe“ túto ťažkú situáciu otca, avšak každý prípad má svoje špecifiká a v prípade, ak už raz bolo začaté výchovné opatrenie s určitým cieľom, t.j. s cieľom obnovy vzťahov medzi otcom a maloletou dcérou nemôže byť teraz tento proces prerušený autoritatívnym rozhodnutím súdu o úprave styku otca s maloletou. Je potrebné, dokončiť to, čo už bolo začaté, a ak ani po opätovnom nariadení výchovného opatrenia v danej veci nedôjde k obnoveniu vzťahových väzieb medzi otcom a dcérou bude na mieste autoritatívne rozhodnutie súdu o úprave jeho styku s maloletou, a to či už vo forme nariadeného neodkladného opatrenia, resp. v rámci konania a rozhodnutia vo veci samej. Skutočnosti uvedené otcom v rámci návrhu na nariadenie

neodkladného opatrenia, ako aj v rámci podaného odvolania sú vážne a je potrebné sa nimi zaoberať, avšak v rámci konania vo veci samej, nakoľko je potrebné ich bližšie ozrejmiť a riadne zistiť (aktuálny) skutočný stav veci, ktorý by bol podkladom pre vydanie kvalifikovaného rozhodnutia. Tento dlhodobý, respektíve dlhoročný stav „veľmi sporadického stretávania sa“ otca s maloletou dcérou nie je možné vyriešiť prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia v lehote 30 dní, bez vykonania riadneho dokazovania a za stavu, že je potrebné „dokončiť“ proces už prebiehajúceho výchovného opatrenia, ktoré doteraz nespĺnilo požadovaný účel. Na základe uvedeného je potrebné uzavrieť, že požadované neodkladné opatrenie požadujúce úpravu styku otca s maloletou je možné toho času považovať za predčasné, a preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

26. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).